

nes Smertensbarn i mange Tider. Jeg vil ikke tale om Københavner eller Ikke-Københavner, men der er dog ikke Tvivl om, at Københavnerne saa med en vis Sindsro paa denne Kystbane, som blev drevet i saa mange Aar med en udmærket, rigelig Toggang, med første Klasses Materiel, det bedste, man i det hele kunde skaffe, men med Underskud; og de Folk, der med en vis Sindsro har kunnet se paa, at denne Kystbane blev anlagt og drevet paa denne Maade, maa ogsaa se at modtage en Meddelelse om, at der bygges en Statsbane ovre i Vestjylland, der ikke straks kan betale sig, med den samme Sindsro som den, hvormed man skal bære saa mange af dette Jordelivs mere eller mindre hyggelige Tilskikkelser. Derfor skal man ikke straks spørge: Kan en saadan Statsbane betale sig? for at dekretere, at kan den ikke straks betale sig, skal man lade være med at anlægge den. Vi har Lov at haabe paa Fremtiden, og der er ikke Tvivl om, at mange Egne, hvor Driften af en Bane ikke i Øjeblikket kan betale sig, vil ved at faa en Bane kunne udnytte de Udviklingsmuligheder, der findes i dem, paa en saadan Maade, at de efterhaanden kan give Banen mere end nok at bestille, saa at den alligevel kommer til at betale sig, og jeg er tilbøjelig til at tro, som det er sagt under denne Forhandling af andre Talere, og som jeg har tilladt mig at sige tidligere her i Folketinget, at netop den Egn, gennem hvilken Skern—Videbæk—Skive-Banen skal gaa — jeg bruger udtrykkeligt denne Betegnelse, det skal jeg senere komme tilbage til — hører til de Egne i hvilke der findes udmærkede Udviklingsmuligheder, naar blot Staten vil give disse Muligheder Betingelser for at udfolde sig. Og den Betingelse, som er den væsentligste, er, at man anlægger en Jernbane. Derfor vil jeg meget stærkt anbefale, at man vedtager her i Rigsdagen at forlænge Banen fra Videbæk til Skive. Men der er andre Ting i det foreliggende Lovforslag fra Regeringen, som jeg ikke er saa glad ved. Jeg er ikke saa glad ved, at man har flyttet en Del af dette Banestykke, Stykket Skern—Videbæk, og sat det bagved Anlægget af den midtsjællandske Jernbane. Det gamle Stykke fra Skern til Videbæk er kædet sammen med det nye fra Videbæk til Skive, og saa har man flyttet det hele bagved Anlægget af den midtsjællandske Jernbane. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) — og det er saa sjældent, jeg er det, at jeg

gerne vil fremhæve det ved denne Lejlighed —, naar han stærkt fremhævede, at Egnen fra Skern til Videbæk ifølge Loven af 1908 har sit absolutte Krav paa at faa denne Bane bygget før den midtsjællandske Bane. Det er vel heller ikke umuligt, at man kunde finde en Ordning, der kunde tilfredsstille baade dem, der ønsker den midtsjællandske Bane, og dem, der ønsker Banen fra Skern til Videbæk. Det er vel ikke umuligt at finde en Ordning, efter hvilken man byggede Banen fra Skern til Videbæk først, derefter tog den midtsjællandske Bane og saa fuldendte Banen fra Videbæk til Skive. Jeg tror, at derved blev alle berettigede Interesser i Virkeligheden varetaget. Jeg vil meget stærkt anbefale det kommende Udvalg, som jeg ikke skal være Medlem af, at tage den Tanke op til Overvejelse, om det ikke kunde lade sig gøre at bygge Banen fra Skern til Videbæk, derefter eller maaske samtidig dermed den midtsjællandske Bane og saa Stykket fra Videbæk til Skive.

Men naar man skal bygge denne Bane fra Skern over Videbæk til Skive, finder jeg det rimeligt, at Banen bygges som en Statsbane. Jeg finder ogsaa, at det Kommunitilskud, som kræves, er et passende Tilskud. Det er det samme Tilskud, som krævedes paa Lovforslaget i 1908, saa man har ogsaa paa den Tid fundet et Tilskud af 25,000 Kr. pr. Banemil rimeligt. Men jeg ønsker dernæst at udtale, at jeg for saa vidt er enig med det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), som jeg fuldt ud kan billige, at han siger: Enten Privatbaner, drevne privat, eller Statsbaner, drevne af Staten! Ogsaa jeg vil sige, at naar denne Bane fra Skern over Videbæk til Skive anlægges af Staten, bør den drives af Staten. Og der er en Ting, som jeg ikke synes om, og som jeg meget gerne vil have ud af Lovforslaget og i meget høj Grad vil anbefale den højtærede Minister at forsøge paa at faa ud af Lovforslaget; og hvis han vil forsøge det, lykkes det ham sikkert at faa det ud. Det er den Garanti, som kræves af Kommunerne, en Garanti paa 50,000 Kr. pr. Banemil, af hvilken Garantikapital der skal indbetales 5,000 Kr. straks, medens Resten kan kræves indbetalt efter Ministerens Ønske. Jeg synes ikke, man bør kræve en saadan Garanti. Det er ganske vist under Forudsætning af, at Banen bliver gjort til Genstand for privat Drift, at den bliver bortforpagtet til Kommunerne, men enten det bliver den ene eller den anden Ordning, synes jeg, man skal